ΗΓΕΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΒΙΟΝ

Τοῦ κ. Βασ. Βαγενᾶ

Ἐπειδὴ εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς τὴν ὁποίαν ζῶμεν, ἕνας πόλεμος εἶναι δυνατόν, νὰ ἐκραγῇ χωρὶς καμμία σχέδον προειδοποίησιν, πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει ὅτι οἱ ἔφεδροι οἵτινες θὰ κληθοῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, θὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν πολεμικὴν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς παρουσιάσσεως των, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ὅταν ἀπολυθῇ ὁ ἔφεδρος Ἀξιωματικὸς καὶ ἐπανερχόμενος εἰς τὸν πολιτικὸν του βίον τὸ ἀμεγαλύτερον μέρος τῆς δραστηριότητός του ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὰ τόσα προβλήματα ποὺ παρουσιάζει ἡ σύγχρονος ζωή, ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός, ἡ δημιουργία τῆς οἰκογενείας, ἡ ἀνάζητησις καλυτέρας τύχης καὶ τόσα ἄλλα συκαφῆ ἀντικείμενα καὶ ἔχει, ἄραγε, λήξει καὶ τὸ θέμα τῶν πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεών του;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ἀδιστάκτως: Ὄχι. Καὶ τοῦτο διότι ὅπως ὅλοι γνωρίζουν οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ τηροῦνται ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τοὺς πίνακας ἐπιστατεύσεως ἕτοιμοι νὰ κληθοῦν εἰς τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν, ὁσάκις περίπτωσις ἐκτάκτου ἀνάγκης, θὰ ὑπηγόρευε τοῦτο.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ γεννήσῃ καὶ τὸ ἐρώτημα τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον παίζει ὁ ἔφεδρος Ἀξιωματικὸς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολιτικοῦ του βίου, ἄς ἱστορήσωμεν ὀλίγον πλατειὰ καὶ γενικὰ τοὺς Ἕλληνας ἐφέδρους Ἀξ)κούς:

Ἀξιωματοῦχος τάξεῖς τῆς πολιτείας, φέρει τὴν σφραγῖδα τῆς θαυτάτης ἐκτιμήσεως τοῦ Ἔθνους πλήρη τὴν ἀγάπην τῶν μονίμων στελεχῶν.

Ἐστερέωσε τοὺς τίτλους τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους μὲ προσφορὰν αἵματος μὲ ἡρωϊσμοὺς καὶ ἀταπορίας, μὲ συμπαράστασιν πλαισίων καὶ ἡγετικὴν συμμετοχὴν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

Εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ ἄστεος, πρωτοστατεῖ καὶ διακρίνεται καὶ, ἱσταμένη πάντοτε φρουρὸς τῶν κοινωνικῶν ἐπάλξεων,συνδικαλιστικῶς ὀργανουμένη καὶ ἐνωφελῶς ἐργαζομένη, συνιστᾶ τὰς ἐφεδροπολεμιστικὰς ὀργανώσεις, ἑνώσεις καὶ συνδέσμους τῆς Ἀτικῆς καθίστανται Ὀργανισμοὶ ἐπωφελεῖς εἰς τὴν Ἰσορρόπησιν τῆς κοινωνικῆς εὐσταθείας. Ἡ τάξις τῶν ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἀποτελεῖ ἀθροισμαέπλεκτονάτομικῶν δεξιοτήτων εἰ ςτὰς πολεμικὰς ἐνεργείας καὶ ὁμότιμον ἐν τῇ ἐκλεκτικότητι συμπλήρωσιν τῶν βαθμιδῶν τῆς κοινωνικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς τῆς Πολιτείας πρὸς λοιπὰς διακριτικὰς ἑνώσεις ἢ τάξεις τῆς Κοινωνίας.

Εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Στρατωτικοῦ κόσμου οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ ἀποτελοῦν ἕνα τῶν ἀκρογωνιαίων λίθων καὶ τὴν συμπαγῆ μᾶζαν ποὺ καθιστεῖ τοῦτο στερεὸν καὶ ἀκαταμάχητον προμαχῶνα ἔναντι τῶν ἐπιβουλῶν καὶ τῶν καταχθονίων ἐνεργειῶν τῶν φανερῶν καὶ τῶν καατχθονίων δυνάμεων.

Ὁσάκις οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ ἐκλήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν νὰ προασπίσουν τοὺς θωμοὺς καὶ τὰς ἑστίας τῆς κινδυνευσάσης ἑλληνικῆς Πατρίδος, ὄχι μόνον ἐπραξαν τοῦτο μὲ ἐνθουσιασμὸν, αὐτα πάρησιν καὶ αὐτοθυσίαν δημιουργήσαντες διὰ τῆς σιδηρᾶς θελήσεώς των ἀδιαπέραστον τεῖχος εἰς τὰς ἐχθρικὰς λόγχας, ἀλλὰ καὶ ἀνέγραψαν εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας πράξεις ἀφιλάστου ἡρωϊσμοῦ, τηρήσαντες καὶ ὑπερβάλλοντας μάλιστα, ἑκάστοτε τὰς λαμπρὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις τῶν παλαιοτέρων συναδέλφων των.

Καὶ ἔτσι βλέπομεν σήμερον ὀγδοήκοντα χιλιάδας Ἑλλήνων ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἀφωσιωμένους εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀσχολίας των, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν ἐπίλεκτα μέλη καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας διαδραματίζουν σημαίνοντα καὶ πρωτοπόρον ρόλον εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς, οἰκονομικῆς, ἀγροτικῆς καὶ γενικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος καὶ συσπειρωμένοι πέριξ τῶν ἐφεδρικῶν των ὀργανώσεων οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ καλοῦνται ὅπως διατηροῦν ἄσβεστον τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς τάξεώς των καὶ τοῦ μεγάλου προορισμοῦ τοῦ σώματος ἐξ οὗ προέρχονται καὶ ὅπως μὴ παραλείπουν εὐκαιρίαν νὰ διατηροῦν τὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν σύνδεσμον μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των, ὧντὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην ἀπολαμβάνουν.

Δέν παραλείπω νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως ὅτι σήμερον τὴν μεγαλυτέραν ἀνάγκην τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας τελούντων ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἔχει ἡ ὑπαιθρος χώρα, ὁ λαὸς τῆς ὁποίας ἀναμένει παρ' αὐτῶν, ὡς ἡγετῶν τοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν διαφώτισίν του δι' ὁμιλιῶν ἐπὶ ἐθνικοκοινωνικῶν θεμάτων πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ πατριωτικοῦ του φρονήματος καὶ ἀνακούφισίν του ἐκ τῆς βαρείας καὶ σκληρᾶς ἐργασίας τὴν ὁποίαν προσφέρει, ἰδία ὁ συμπαθέστατος ἀγροτικὸς μας πληθυσμός.

Συνεπῶς οἱ ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ καθίστανται οἱ οὐσιώδεις συντελεσταὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ οἱ προασπισταὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ
Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Νομοῦ Ἀχαΐας

ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ἐκ πλαστικῆς ὕλης, φωσφόρου, ἀνάγλυφα συνήθη. Διακοσμήσεις ἐκ πλαστικῶν χρωμάτων κλπ., οἰκιῶν, καταστημάτων. Διακοσμήσεις τέμπλεων ναῶν, ἁγιογραφήσεις σημαιῶν Συλλόγων. Μαιζῶνος 63α ΠΑΤΡΑΙ

ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Ο ΕΚΣΥΧΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ

Ἐξεδόθη τὸ βιβλίο τῶν Δημ. Μιχαηλίδη καὶ Μ. Β. Παυλίδη «Πίσω ἀπὸ τὴν Βιτρίνα», τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ καταστήματος. Εἰς τὰς 180 σελίδας του ἀναλύονται ἁπλᾶ καὶ κατανοητὰ αἱ ἀρχαὶ τῶν συγχρόνων μεθόδων πωλήσεως.

Στὰ κείμενα τοῦ βιβλίου εἶναι διασκευασμένες οἱ ἐκπομπὲς τοῦ ΕΙΡ ποὺ μετεδόθησαν πρὸ ἐξαμήνου.

Τὸ βιβλίο χωρίζεται εἰς πέντε μέρη. Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὴν γνωριμίαν τοῦ προϊόντος, τὸ δεύτερον εἰς τὸν πελάτην, τὴν ψυχολογίαν του καὶ τοὺς διαφόρους τύπους πελατῶν, τὸ τρίτον μέρος εἰς τὸ κατάστημα ὡς τόπον πωλήσεως, τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν, τὴν πρόσοψιν, τὴν βιτρίνα καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς ἐργασίας, τ ὀτέταρτον μέρος εἰς τὴν τεχνικὴν τῶν πωλήσεων, εἰς τὸ διάφορα στάδια τῆς πωλήσεως καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ πωλητοῦ, τὸ τελευταῖον δὲν μέρος εἰς τὴν διαφήμισιν καὶ τὰς δημοσίας σχέσεις τοῦ καταστήματος.

Τὸ βιβλίον «Πίσω ἀπὸ τὴν βιτρίνα» ἐνδιαφέρει κάθε ἀσχολούμενον μὲ τὴν λιανικὴν πώλησιν, ἔμπορον, καταστηματάρχην καὶ πωλητήν.

Η ΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Εὐαρεστηθεῖτε παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρήσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα τὰ κάτωθι:

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκδιώκων τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς «ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς δὲ ποιήσατε αὐτὸν οἶκον ἐμπορίου καὶ σπήλαιον λῃστῶν. «Μαρ. ΙΑ. 17—18» ἐφόσον λοιπὸν παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου καθορίζεται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ «ὁ Ἱερὸς Ναὸς» προορισμὸν ἔχει νὰ προσεύχωνται οἱ πιστοί, δὲν νομίζουν μερικοὶ καὶ σεβαστοὶ ἱερεῖς ἀξιότιμοι ἱεροψάλται καὶ ἐπίτροποι ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένοι εἰς αὐτοὺς νὰ συζητοῦν καὶ δὴ εἰς ἐπίκοον τοῦ ἐκκλησιάσματος, τόσον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀκολουθιῶν, ὅσον καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν αὐτῶν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν θείαν λειτουργίαν! Δυστυχῶς ἔχομεν πολλάκις παραστῆ μάρτυρες εἰς διαφόρους ναοὺς τῆς πόλεώς μας, νὰ συζητοῦν οἱ ἱερεῖς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ νὰ σκανδαλίζουν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν εὐλάβειάν του ἀγανακτεῖ διὰ τὴν ἀνάρμοστον αὐτὴν συμπεριφορὰν τῶν ἱερέων. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν συμβαίνει μὲ τινας ἱεροψάλτας οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς τὰς κρισιμωτέρους ἀκόμη στιγμὰς τῆς θείας λειτουργίας ἐννοοῦν νὰ συζητοῦν μετὰ τῶν βοηθῶν των κλπ. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται παντὸς ὁρίου, οἱ θεωροῦντες τὸν ἱερὸν ναὸν ὡς τσιφλίκι των εἶναι μερικὰ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων. Αὐτοὶ καθήμενοι εἰς τὸ παγκάριον ἔχουν ἰδικήν τους λειτουργίαν, συζητοῦν περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων, περὶ ἐμπορίου, περὶ φαγητῶν κλπ. ἀναγκαίων καὶ ἐπειγόντων κατ' αὐτοὺς ζητημάτων. Διερωτώμεθα λοιπὸν διατὶ τόση ἀσέβεια;

Ἐὰν πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐπαγγελματικῶς μόνον ἐργάζωντοι ἐν τοῖς ἱερεῖς ναοῖς, θὰ πρέπει πάραυτα νὰ ἀλλάξουν ἐπάγγελμα διότι « Θεὸς οὐ μικτηρίζεται» καὶ ἐὰν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας εἴδη λατρείας διὰ φραγγελίου ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος ὁ ὁποῖος ἦτο τύπος τοῦ Χριστιανικοῦ ναοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τελεῖται ἡ ἀναίμακτος θυσία τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἀσεβοῦντας ἐν αὐτῷ σήμερον, ἐάν δὲ νμετανοήσουν θέλει μαστιγώση βαρύτατα μὲν σωματικῶς διὰ φοβερᾶς ἀσθενείας, ψυχικῶς δὲ ἐέλει καταδικάση εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως, ὅπερ ἀπευχόμεθα.

Οἱ ἁρμόδιοι ἄς ἐπιβάλουν τὴν τάξιν. Ἡμεῖς ἐπιφυλλασόμεθα εἰς ἄλλον δημοσιευμά μας, ἐὰν ἐξακολουθήση ἡ ἀσέβεια νὰ ἀναφέρωμεν ὀνομαστικῶς τοὺς ἀσεβοῦντας. Ὁ Θεῖος Χρυσόστομος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐκδιώκωνται ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ οἱ συζητοῦντες καὶ ἀτακτοῦντες «Κρεῖσσον γὰρ ἡ εὐταξία τῆς προσευχῆς».

Μετὰ πάσης τιμῆς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλοξενάαν. Διὰ τὴν ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἕνωσιν Πατρῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Π. Λ. ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἡ χιλετηρὶς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ μοναχικοῦ βίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας ἀπεφασίσθη ὅπως ἑορτασθῇ ἐπισήμως, προσδιδομένου εἰς τὸν ἑορτασμὸν παγχριστιανικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ, ἀντιπροκρινομένου καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὅπως ὁ ἑορτασμὸς πραγματοποιηθῇ μὲ πᾶσαν δυνατὴν αἴγλην καὶ προβληθῇ εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Δεδομένου ὅτι παρέχεται δι' αὐτοῦ εὐκαιρία ὅπως οἱ θρησκευτικοί, ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροί, οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται εἰς Ἅγιον Ὄρος κατασταοῦν προσιτοὶ εἰς τὸ διεθνὲς κοινὸν καὶ δοθῇ δυνατότης παγχριστιανικοῦ προσκυνήματος τῶν Μονῶν του.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐνέκρινε τὴν διάθεσιν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως ἐξ 7 ἑκατ. δραχμῶν

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Τὸ ἐλλειμματικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἦτο ἀνέκαθεν ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Αἱ εἰσαγωγαὶ ἠκολούθουν συνεχῶς ἀνοδικὴν πορείαν, ἐνῶ αἱ ἐξαγωγαὶ παρέμενον εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα μὲ δυσκόλως συγκρατουμένην τάσιν μειώσεως.

Ἤδη, διὰ πρώτην φορὰν παρατηρεῖται τὸ ἀντίθετον. Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐδόθησαν πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, αἱ μὲν εἰσαγωγαὶ σημειώνουν ἐλαφρὰν μείωσιν, αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ σημειώνουν ἄνοδον ἡ ὁποία κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους μεταφράζεται εἰς αὔξησιν τοῦ εἰσπραχθέντος συναλλάγματος, ἐν συγκρίσει μὲ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 22%.

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΠΤΩΣΙΣ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ

Ὁ γενικὸς δείκτης τιμῶν τοῦ καταναλωτικοῦ τιμαρίθμου τῶν ἀστικῶν περιοχῶν τῆς χώρας, ἐμφανίζει κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1962 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Ἀπρίλιον τ. ἔ. μείωσιν ἀνερχομένην εἰς 0,1% περίπου. Ἡ μείωσις ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῶν δεικτῶν τῶν ὁμάδων «διάφορος» καὶ «ὑγεία— ἀτομικὴ καθαριότης». Ὁ ἴδιος δείκτης, μεταξὺ Μαΐου 1962 καὶ Μαΐου1961 ,ἐσημείωσε μείωσιν κατὰ 1,3%, ὁ δὲ εἰδικὸς δείκτης τῆς ὁμάδος «διατροφῆ» τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, κατὰ 4,2%.

Ὁ τιμάριθμος, χαρακτηρίζει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τοῦ Λαοῦ. Οἱαδήποτε πτῶσις του ὁσονδήποτε μικρὰ καὶ ἂν φαίνεται εἰς τὰ ἀναφερόμενα ποσοστά, εἶναι σημαντικωτέρα διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις. Σημαίνει οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν καὶ εὔρυνσιν τῶν ἀγοραστικῶν δυνατοτήτων. Ἂς σημειωθῇ ὅτι εἰς ἄλλας χώρας, μεγαλυτέρας καὶ πλέον εὐρώστους οἰκονομικῶς ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας, ὁ τιμάριθμος εἶναι ὑψηλότερος καὶ σημειώνει αὔξησιν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ Κυβερνήσεως Καραμανλῆ παραμένει σταθερὸς εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις λόγῳ ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ἀνῆλθεν εἰς ἀνώδυνον ποσοστὸν καὶ συχνά, σημειώνει πτῶσιν. Τὸ γεγονὸς εἶναι χαρακτηριστικὸν καὶ ὑποσημειοῖ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κυβερνητικῆς φιλολαϊκῆς πολιτικῆς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Μὲ τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν, ἡ ὁποία ἔχει μεταβληθῆ εἰς Εὐρωπαϊκὴν μεγαλούπολιν, ἠσχολήθη εἰς εἰδικὸν δημοσίευμά της ἡ ἐφημερὶς «ΣΠΑΝΤΑΟΥΕΡ ΦΟΛΚ ΣΜΠΛΑΤ».

«Σήμερον—γράφει — εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως ἐκτείνεται μία ἐντελῶς μοντέρνα πόλις. Κι' αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι αἱ Ἀθῆναι, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἔχει ἐκσυγχρονισθῆ κατὰ τρόπον ἐκπληκτικόν.

Τὸ ἐμπορικὸ καὶ οἰκονομικὸν αὐτὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος εἰς οὐδὲν ὑστερεῖ ἀπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς μητροπόλεις. Καὶ εἶναι περισσότερον ἀξιοθαύμαστος ἡ ἐξέλιξις των ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι μόλις τὸ 1833 ἦτο ἕνα μικρὸν χωρίον. Ἤδη ὅμως εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα εἶναι μία μεγαλόπολις.

Αἱ πρόοδοι αἱ ὁποῖαι σημειώνονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν φαίνεται νὰ προκαλοῦν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἑλβετίας.

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν ἀφιέρωσεν εἰδικὴν ἐκπομπὴν ἡ γερμανο— ἑλβετικὴ τηλεόρασις, χρησιμοποιήσασα μίαν ταινίαν, τὴν ὁποίαν ἐγύρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «ΛΑΝΤΒΙΡΤΣΑ ΦΛΙΧΕ ΡΟΥΝΤΣΑΟΥ» κ. Ρὸλ Χάμπερλι.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐκπομπὴν ἐτονίσθη ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γεωργικὴ οἰκονομία ἔρχεται εἰς τὸ προσκήνιον, παρὰ τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπιχειρεῖ μίαν ἐκβιομηχάνισιν.

Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον προβολῆς τῆς γεωργικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος ἠφέμερὶς «ΛΑΝΤΜΠΟΤΕ» ὑπογραμμίζει ὅτι εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐσημειώθη ἀληθὴς ἐπανάστασις εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον —καταλήγει— ὅτι καὶ τὰ φροῦτα τὰ ὁποῖα παράγει ἡ Ἑλλὰς, εἶναι ἐξέχου ποιότητος. Ἡ ὑποστήριξις τῆς γεωργίας εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ζήτημα ζωτικὸν. Διότι καὶ ἡ γεωργία θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Ὑπῆρξαν ἐξόχως διαφωτιστικαὶ ἀκόμη καὶ δι' ὅσους γνωρίζουν τὰ πράγματα, αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος σχετικῶς μὲ τοὺς ἀγροτικοὺς συλλόγους. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπέδειξεν ὅτι, ἐπὶ 4 ἑκατομ. ἀγροτῶν, οἱ λειτουργοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀγροτικοὶ σύλλογοι, νόμιμοι ἢ παράνομοι, δὲν ἀριθμοῦ πλέον τῶν 4000 μελῶν. Εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀγροτικὸν διαμέρισμα τῆς χώρας, λειτουργοῦν 10 ἀγροτικοὶ σύλλογοι, μὲ 500 περίπου μέλη. Δὲν θὰ προχωρήσωμεν περισσότερον, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τοὺς ὑπὸ διάλυσιν δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως συλλόγους ὡρισμένων Θεσσαλικῶν προϊόντων, τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις, ἀνέφερεν ὁ κ. Ὑπουργὸς.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀναβρύτων ἐγένετο ἡ ἐτησία τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς ἀποφοίτους αὐτῆς τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἀφέτος ἀνήρχετο εἰς 20.

Τὰ διπλώματα ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ὅστις ὡς γνωστὸν, ὑπῆρξε μαθητὴς τῆς Σχολῆς καὶ ἤδη Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὅστις συνωδεύετο ὑπὸ τῆς Πριγκιπίσσης Εἰρήνης ἐγειρόμενος τῆς θέσεώς του διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς ἀποφοίτους εἶπὼν τὰ ἑξῆς: «Δὲν θέλω νὰ σᾶς δώσω συμβουλάς. Θὰ ἤθελα μόνον νὰ σᾶς συστήσω νὰ μάθετε πῶς νὰ φέρετε ἐπάνω σας τὰς εὐθύνας πρᾶγμα ποὺ θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον σας. Σᾶς εὔχομαι εἰς ὅλους καλὴν προκοπὴν καὶ ὁ Θεὸς μαζί σας. Νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ σᾶς συμπαρίσταμαι πάντοτε».

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. ὑπ.). Εἰς ἀνταπόκρισίν της ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἐφημερὶς «ΓΚΑΖΖΕΤΤΙΝΟ ΝΤΙ ΒΕΝΕΤΣΙΑ» παρατηρεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς, καίτοι ἀνήκει εἰς τὴν Βαλκανικήν, εἶναι ἤδη χώρα μεσογειακὴ καὶ εὐρωπαϊκή.

«Ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς — συνεχίζει — ἐπανεῦρε τὴν φυσικήν της θέσιν ὅσον ποτὲ ἄλλοτε. Θέσιν, ἥτις εἶναι μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς Δύσεως, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν τὴν ἐλευθερίαν των εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα. Εἰσελθοῦσαχατ' ἀρχὴν εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο., συνεδέθη ἤδη μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν. Ταῦτας τὰς σχέσεις ὑπογορεύουν τὰ σημερινὰ της συμφέροντα καὶ ὁ πολιτισμός της».

Ἐξ ἄλλου, ἡ «ΝΑΤΣΙΟΝΕ», ἀσχολουμένη μὲ τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος — Ἰταλίας, τονίζει ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου ἠσθάνθησαν συμπάθειαν διὰ τοὺς Ἰταλούς. Ἀπόδειξις ὅτι, ὅταν οἱ Γερμανοὶ τοὺς κατεδίωκον οἱ Ἕλληνεςπροσέφερον ἄσυλον εἰς τοὺς Ἰταλούς.

Περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀπώλεσεν τὸν πόλεμον εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον. Καὶ πρέπει —προσθέτει — νὰ ἔχουν οἱ Ἰταλοὶ τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀλήθειαν αὐτήν.

Σχετικῶς καὶ ἡ ἐφημερὶς «ΡΕ ΣΤΟ ΝΤΕΛ ΚΑΡΛΙΝΟ» γράφει —εἰς εἰδικὸν δημοσίευμά της — ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν εἶναι φιλικαί.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἐδιάβασα, κ. Παπαγεωργίου, τὴν πρὸς ἐμὲ ἀπευθυνομένην, ἐπιστολήν σου εἰς τὸν ἀγαπητόν μου «Ἐθνικὸν Κήρυκα» καὶ σοῦ ἀπαντῶ:

Τὰ πράγματα βοοῦν μόνα τους, τὰ βλέπουμε μπροστά μας ζωντανά. Μόνον ὅσοι θέλουν νὰ τὰ διαστρεβλώσουν, πέφτουν στὸ λάκκο ὅπως σὺ ἄγνωστέ μου φίλε. Ἐγὼ στὴν ἐπιστολή μου ἔγραφα μίαν ἀλήθειαν πικράν ὅμως. Ὅτι: τὴν Δημοκρατίαν τὴν ἐτραυματίσαμεμὲ ὅσα κάνετε τὼρα τελευταίως. «Χριστὸς Ἀνέστη Ζαχαρία μου, ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ», «Καλὴν Ἀνάστασιν Ἀναξίμανδρε, ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ». «Χρόνια πολλὰ Δελαταταρίδη, ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ», «Αἰωνία ἡ μνήμη στὴν Κεκοιμημένην, ἡ Δημοκρατία θὰ ὑπερνικήσῃ».

Μὰ πρὸς Θεοῦ ὅμως κύριοι ποῦ βλέπετε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας; Μήπως ἀπὸ τὸν λαοφιλέστατον τὸνδημοκρατικώτερον ἄνθρωπον καὶ Ἕλληνα Βασιλέα μ